מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליס״א, שה ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

batul). One cannot make such a mixture even with other intentions, thus, one cannot add a non-kosher preservative or antioxidant, even though his intention is for preserving and not *bittul.* This is the opinion of most *Poskim* as explained in **Aruch** Hashulchan (2). 2) Only if there is a possible *issur* do we rely on a different intention permitting it, but not if there is a definite, or close to definite issur in the mixture. [There are Poskim, listed in Darkei Teshuva (99:36) who do not require this condition, but the ruling of contemporary Poskim is not to rely on them.] Defining Non-Intentional Bittul. From the sources who permit unintentional *bittul* there is only proof to cases where one would do the same thing even if there was no *issur* involved, such as buying items for making smoothies. If he bought them and then decided because of infestation to puree them, there is no source for heter. **Conclusion.** If one bought items to puree, it depends on how common it is to find insects. If most of the time, these items contain insects, than one cannot puree them. However, if they are only sometimes infested, or by washing them they reach that level, one is permitted to pure them into a smoothie.

(1) עייו יו"ד פדייגיד, קטויג, ט"ז צטיז, טור

או"ח תנ"ג (2) ערוד השלחו סימו פ"ד

enjoy nachas from them.

Kashrus in the Kitchen (48). Separation of Meat and Dairy. Bittul: Nullification. Making Smoothies. We explained last week that even though nullification takes place when there is sixty times of *heter* more than *issur*, one is not permitted to intentionally cause it to happen. One cannot throw *issur* into *heter* to cause *bittul*, and even if it fell accidentally into less than sixty, he cannot add more heter to achieve bittul. Also, if there is a mixture where even sixty doesn't help, like a full creature (בריה) whose importance defies *bittul*, he is is not permitted to chop up the creature to cause *bittul*. In all these cases, if he did it on purpose the mixture is forbidden to him and to all those it was done for. This brings us to the common question of making smoothies. where one purees fruit or vegetables into a drink from items that are or may be infested. Is that called intentionally causing *bittul*? A Different Intention. There are many places in Shulchan Aruch where permission is given to do a different activity for reasons other than *bittul*, even though one knows that he is also causing *bittul* (1). There are a number of conditions to be able to

use this *heter*. 1) There must already be a mixture (that is not yet בין הריחיים – תבלין מדף היומי – כתובות דף טו.

יתשע הנייות ' - Our *Gemara* says if one finds a piece of בשר in the street & can't tell if it came from one of the Kosher stores in town or one of the non-kosher stores, we follow the majority of stores - "הולכין אחר הרוב". This is because we say כל דפריש מרובה פריש". If, however, one went into a store but doesn't remember which store he went into. since the stores are הבוע כמחצה על מחצה דמי". "כל קבוע כמחצה על מחצה דמי".

There is a אדם how to assess the ביב. Some learn simply that we follow the larger number of stores. The אדם says that we also take into consideration the amount of meat [בינת אדם, שער הקבוע טז]. For example, if the Treif store carries the most meat in town, even if the kosher stores outnumber it, we will say the meat came from the treif store. The דיה אכן רש"ש says that if in a kosher store there were 40 pieces cut into quarters & 10 pieces cut into thirds & in the treif store there are only a total of 20 pieces, but all are thirds & the piece that was found is cut in a third, we would still follow the kosher store! האלחנו זצ"ל liscusses the difference between following a ראקה & following a ראקה. When we follow a חינקה the chazaka is not clarifying to us what happened. All it does is tell us that if we don't know for certain what has transpired, we don't change the previous status. For example, if a husband threw a ספק קרוב לו ספק או to his wife & it is ספק קרוב לו ספק we follow the היזקה that she was always a אשת איש so she remains an א"א. But based on this *psak* that she remains married, one couldn't now swear & say it certainly didn't fall near her. However, when we follow a ביכוים, it is a ביכור & clarifies for us the מציאות

י brings a story (יבמות קכא:) where someone came to town & asked "Who here is from the house of רא אראני? You should know אסא אכלו כוורי לחסא. Based on this, the wife of אסיר remarried & the Chachamim did not object. R' Elchanan says we see that even though it's that tells us one can't survive in the ocean. based on the רוב, R' Yochanan was able to swear that ארים had drowned.

שערי יושר שער ג' פ' טו'ז **ר' שמעון שהאפ זצ'ל** brings the **עונג יו'ט** who asks if רוטי ציצית that were made שלא לשמה det mixed into & are outnumbered by גיצית that were made לשמה can we follow the majority & any ציצית that comes out of this pile will be considered לשמה? Can רוב create a new איצית on the איצית that aren't לשמה א how make them לשמה or can ביטול ברוב only remove an issur from an item & tis *mutar*? Here the געיב that discussed a shaila that came up? He brings the געיב that discussed a shaila that came up where איז that was baked איז pot mixed into a pile of מצה that was made געיב bakened that מצה poskened that מצה works & a matza

taken out of this pile is considered לשמה. הוא היה אומר Rabbeinu Moshe ben Nachman zt"l (Ramba"n) writes:

ৰ্দ্ত

A SERIES IN HALACHA

LIVING A "TORAH" DAY

- אשם בת אשר שרח" - Why does the Torah mention Serach bas Asher in the middle of giving out the portions of the Land of Israel if women do not receive a portion? Because Serach was the daughter of Asher's wife (see Onkelos) from a different husband who didn't have any other sons. And as we find later by the Bnos Tzelafchad, who were the only heirs to their father's portion as he had no sons, the land went to them even though they where women. The same went for Serach bas Asher."

Mazel Toy to R' Pinchos & A Wise Man would say: "Stick to the truth. I lie to myself all the time. But I never believe me." Helen Hoffman on the Birth of משיח Before משיח the challenges will be manyll 103.885+ 2Great-Granddaughtersthis Printed By: Ouality Printing apprx verifiable signatur & the ONLY path is to be Truthfully w/HIM week, Avala Hinda Guttman & **Graphic Copy & Printing** Leah Hoffman. May they only 855.400.5164 Text 800 917 8309 vodshomayim.o. (845)352-8533

through גמ״ה & גמ״ו (signi tool)

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO **TORAHTAVLIN@**

YAHOO.COM פרק א׳ דאבות

שבת קודש פרשת פנחס – כ״ד תמוז תשפ״ב פולר חודש אב: דאנערשטאג Shabbos Parshas Pinchos - July 23, 2022 7:32 PM פיט 4 חלקים

פלג המנחה עש״ק – 6:51 | הדלקת נרות שבת – 8:04 | זמן קריאת שמע / מ״א – 8:47 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:23 סוף זמו תפילה/הגר״א – 10:36 | שקיעת החמה שבת קודש – 8:21 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 11:9 | צאה״כ / לרבינו תם – 3:39

> מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ **DJ**5 שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

תקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה ... מחלה נעה י והגלה ומלכה ותרצה (כז-א) - כל מקראות שבתורה נצחיים הם

רש״י: מחלה נעה וגו׳ – ולהלז הוא אומר ותהיינה מחלה תרצה. מגיד שכולז זקולות זו כזו. לפיכר שנה את סדרז. דברי רש״י אלו שופכים אור על דברי רבז שמעוז בר יוחאי בזוהר הקרוש (ח״ג בהעלותר דף קמט:). והא לר לשונו: ׳וזכאיז אינוז ישראל אתיהיב להו אורייתא עלאה אורייתא דקשוט. ומאז דאמר דההוא ספורא דאורייתא את הזא על ההוא סיפור בלבד קאתי. תיפח רוחיה, דאי הכי לאו איהי אורייתא עלאה. אורייתא דקשוט. אלא ודאי אורייתא קדישא עלאה. איהי אורייתא דקשוט' עכ"ל. תרגום: וזכאים הם ישראל שניתנה להם תורה צליונה. תורת אמת. ומי שאומר שאותו סיפור שבתורה, להראות על אותו סיפור בלבד בא, תיפח רוחו, כי לפי דבריו נמצא שאיז התורה העליונה תורת אמת. אלא וראי התורה הקרושה היא תורת אמת. ע״כ. בדברים אלו מבטא רשב״י את מורת רוחו מאלו המביטים על התורה הקדושה במבט של חוליו. והם מטילים ח״ו דופי על אותה תורה שהקב״ה משתעשע בה מידי ום. והיתה מונחת בבית גנזיו של הקב״ה תתקע״ד דורות עד שניתנה לישראל.

ואומרים שביז דבריה מעורבים סיפורי מעשיות. ולדעתם העניה והשפילה לא הופיעו סיפורים אלו כי אם כדי להודיע לנו שכר וכר היה מעשה. וכמעשיהו של בשר ודם מעלה על הספר עובדות וסיפורים כדי להנות בהם את הבריות ח״ו.

על האדם לדעת כי התורה הקרושה נאצלת היא כביכול מהבורא ב״ה בעצמו. מרומז בתיבת אנכ"י שהוא ר"ת א׳נא נ׳פשי כ׳תבית י׳הבית. והדברים מבהילים. קב״ה כביכול אומר להם לישראל את עצמי אני נותן לכם, ומי אם כז יכול לשער

ליסורים סאת הרב אברהם דניאל אתבונו VITIN אבשטיין שליטיא, בענריס שדה אברהם אלה בני בנימו למשפחתם ופקדיהם המשה וארבעים

אלף ושש מאות ... (כו-מא) - בענין אמונה בהשי"ת

נימיז היה לו עשרה בנים. ודז היה לו רק בז אחר. וכפשוטו יעלה על הדעת לומר מי שיש לו עשרה בנים אחר כמה שנים יהיה צאצאיו הרבה הרבה מאוד. אבל מי זאיז לו רק בז אחר לא יהיה לא צאצאיו כל כר הרבה. אמנם לא כז המציאות. שבנימיז שהיה לו עשרה בנים היה שבטו מעוטים ביותר. משא״כ שבט של דו שהיה לו יק בן אחר, שהיה חרש, היה שבטו הרבה הרבה יותר משאר השבטים. וכתב החפץ זיים שזהו להורות "כי איז הכמה ואיז עצה לנגד ה"". דמי שה' הפיז בו יוכל להצליחו שמבז אחד יותר ממי שיש לו עשרה בנים. וכז הדיז עם הנכסים. יש לר עני מצליח שמח בחלקו, ולהפוך יש עשרי שאינו מצליח כ״כ ועושה כולם ה׳, עכת״ר.

וזהו לימוד נורא. שהעולם כמנהגו נוהג. והכל נראה שיש "טבע" להנהגת העולם. מי הוא שיהיה מצליח. היינו מי שיש לו התכונות הנפש שצריכיז. כגוז שהוא חכם. ידע באיזה מסחור לעבוד וכדומה. אבל כל זה שקר וכזב. שכל הצלחה של כל אחד אחד אינו תלוי כלל ועיקר בהנהגת הטבע. ואינו תלוי בתחבולותיו. רק הכל תלוי רק ביד השי״ת. ומי שאינו הכם איז זה סיבה שיהיה עני. וכל להפור. דמי שהוא הכם אינו

באת הקדושה העליונה הטמונה בכל אות וקוץ שבתורה? ואכז המעייז בחז״ל נוכח לראות שהם הוקירו כל אות ותיבה שבתורה, ודקרקו בהם לצמיד תילי תילים של הלכות. מובן אם כן שזה שלדעתו ישנם בתורה תיבות שאינם באים להורות לנו דבר מה הוא בגדר 'מועל בהקדש' ח"ו. והוא מבזה את התורה ושפיר מקללו רשב"י.

זהו מה שביקש כאז רש״י לגלות לנו. כשמביטים אנו בעיז שטחית על המסופר אודות בנות צלפחר בתורתינו, נדמה לנו שמסופר כאז רק על דיז ודברים שהיו להם אודות נהלתו. אולם עלינו לדעת כי התורה רוצה לנו להורות לנו בזה ענינים נשגבים והליכות חיים. ועל כז מוטל על האדם להתבונז בכל פרטי הדברים כדי להביז מה אכז רצתה התורה ללמדינו. אסור לנו להעלות על הדעת כי לחינם נכתבו הדברים בתורה. וכהוכחה לכך מביא לנו רש״י איך שגם בכתיבת המעשה עצמה התורה מדייקת בסידור כתיבת שמותיהן, פעם כתבה כסדר הזה ופעם כתבה בסדר אחר. הכל בא בחשבוז לגלות לנו דברים ברמיזה, אם כז תדע מעתה כי עוד הרבה דברים נרמזים בין השיטין, וכשאתה מעיין בסיפור זה ובשאר הסיפורים שבתורה תבין את אשר לפניך, דע לך שגם מעשים אלו באים ללמדר.

ובהעברה בעלמא על התיבות ועל המקראות עדיין לא יצאת ידי חובת לימוד. הוא זה שכתב הרמב"ם ב'מורה נבוכים' (ח"ג פ"ג ד"ה יש כאז). וז"ל: 'דע כי כל סיפור שתמצאהו כתוב בתורה. הוא לתועלת הכרחית בתורה. אם לאמת דעת שהוא פינה מפינות התורה. או לתיקון מעשה מן המעשים – עד שלא יהא בין בני אדם עוול וחמס' עכ"ל. ובעקבותיהם של חז"ל צעדו גם הצדיקים לדורותיהם. ורמזו במקראות התורה את כל דברי הוראותיהם והדרכותיהם בקודש, למען הודיע לשומעי לקחם כי איז דבריהם דברי רגש והשערה קרובה בעלמא. אלא הם אורחות

חיים הנגזרות מכח מקראות התורה הקדושה. שמהם איז לגרוע כמלוא נימא. סיבה שיהיה עשיר. וכן מפורש בקרא בקהלת (ט-יא): ״שבתי וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוז ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם".

וזהו יסוד גדול שכל יהודי חייב להאמיז שהצלחתו אינו תלוי בתחבולותיו. ועי׳ במש״כ **הבית הלוי** (פרשת מקז): ״דבכל דבר שבעולם יש סיבה ומסובב. וכמו אחד קנה סחורה אחת והרויח סר גדול בזה ולפי שכל האנושי קניית הסחורה היה הסיבה שנסתבב מזה שהרויח סר ממוז. אבל באמת הוא טעות דלא הסיבה גרמה לו הריוח. רק מז השמים נגזר עליו שירויח וע״כ נסתבב שיקנה סחורה זו, ונמצא הריוח הוא הסיבה, וקניית הסחורה הוא המסובב. כדי שעל ידה יהיה התכלית הנרצה". עכ"ל. הרי. הגם שנראה שיש טבע של דברים. מ"מ החובה להאמיז שאיז הסיבה גורם המסובב. רק הכל נגזר מז השמים. וכיוז שכז. ממילא היה הסיבה ביכולתו לפעול אותו מסובב.

וזהו האמונה שכל יהודי חייב להאמיז שהוא ית' מנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים. והיינו שכל מה שנעשה ע"י האדם. הצלחתו הוא רק מאת השי״ת ואיז ההצלחה נתייחס לו כלל וציקר. ומי שמאמיז כז יהיה סיבה שיצליח מאוד ויתעשר. כדברי הגמ׳ נדה (ע:): ״מה יעשה אדם ויתעשר? אמר להז: ירבה בסחורה. וישא ויתז באמונה". ע"כ. וביאור הבז יהוידע שכוונת הגמ׳. היינו שלא יאמר כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה. ועי״ז יזכה שיתעשר.

ובני קרח לא מתו וגו' (כו-יא)

1.8

8. B

, V

FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

מעשה אבות סימו לבנים והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלקיו ויכפר על בני ישראל ... (כה-יג)

The incredible story of Pinchos ben Elazar actually began in last week's *parsha* when Pinchos slaved an Israelite man and Moavite woman while in the act of sinning. In the beginning of this week's parsha, Hashem heaps praise on Pinchos for his actions saying, "I hereby give him My covenant of peace. It shall be for him and for his descendants after him [as] an eternal covenant of Priesthood, because he was zealous for his G-d and atoned for the children of Israel." How could it be that an act of violence could find such favor in Hashem's eyes? Rashi explains: "Just as man owes gratitude and favor to someone who did him a favor, so too here, Hashem expressed to him His feelings of peace." The lesson here is less about murder and more about Pinchos' devotion to the preservation of *Klal Yisroel*. At a time when nobody else acted on *Hashem's* behalf, Pinchos took a stand and Hashem recognized his intention. Therefore, Pinchos is blessed rather than punished.

Not long ago, Rabbi Yaakov Rahimi (a well-known speaker for Chazaq and Torah Anytime and a grandson of Rabbi Michael Peretz of Mexico), received a phone call from a man who wanted to invite him to a *seudat hodaya*, a thanksgiving celebration that one hosts after personally experiencing a miracle. The caller told him his name, which community he belonged to, and which synagogue he davened in. Rabbi Rahimi thought that he recognized the name, but he didn't really know the person well and wasn't sure why he was invited to his party. Still, he said, "Of course, if you invite me to a seudat hodaya, I will come. What is it that you are thanking Hashem for and celebrating with a meal?"

The caller responded, "I am lucky to be alive today. I almost passed away. One month ago, I was in the hospital with Coronavirus and I almost died. But I survived, thank G-d, so now I want to make a seudat hodaya."

Rabbi Rahimi was happy to hear this. "Of course I'll come," he said, even though he still wasn't sure why he was invited.

When he arrived at the host's home on the evening of the *seudah*, he was surprised to meet 17 other men who were also present for the celebration meal. The eighteen people including himself were a random group; each man was from a different shul, a different community, a different area. It just didn't click for him why this specific group of people were there. He remarked to the person next to him, "It's so nice that he invited all of us to his celebration."

They all started talking to each other and the other man told him that he too had no idea why he was invited. He barely knows the man who is making the seuda. "I got a phone call asking me to come," he shrugged, "so I came."

Rabbi Rahimi told him, "Yes, the same thing happened with me. I don't know why I was invited, but I'm here."

It turned out that all 18 men at the table had no idea why they were invited and they were all equally puzzled. Then, the person whom the miracle occurred to, an older man of about 60, walked in and welcomed everyone to his party. He thanked them all for coming and then said, "You all want to know the reason why I invited you. I'll tell you what happened."

Looking around the long table, he smiled and began. "When I was lying in the hospital, practically dead from the virus, I felt myself rising up to Heaven. The first person I saw was my mother, who had passed away a few years before. She exclaimed, 'What are you doing here?! Go back down!' I answered her, 'Ima, I want to go back down - but how can I?'

"My mother waved off my answer. 'No, you can go down. You want to know why? Look down there - just take a look!'

"I looked down and what did I see? I saw all 18 of you, whom I invited to this meal. You were in 18 different places but I saw you all in one glance while I was in Heaven. You were all sitting and saying *Tehillim* for me. In fact, at that precise moment every single one of you was mentioning my name and my mother's name in your prayers. Even though you had no clue who I was, you mentioned my name and recited *Tehillim* for my complete recovery. My mother said to me 'You see, they are giving you the power to come back and live. You must go back,' and the next thing I knew, I was alive again."

"My friends, you saved my life and that is why I personally invited each one of you to this seuda. Because while I was in Heaven, you said Tehillim for me and now it's my turn to say thank you for saving my life!" (Adapted from Ascentofsafed.com, Rabbi Y. Tilles)

רברי ירמיהו בן חלקיהו ... (ירמי' א-א)

the *Haftoros* focus on the *Churban*. This week is the first of the "תלתא דפורענותא" - "three (weeks) of calamities." Hashem informs Yirmiyahu HaNavi of the impending disaster and the Navi attempts to rally Klal Yisroel to *teshuvah* in the hopes of averting the looming catastrophe.

Chazal note that any generation in which the *Bais* HaMikdash is not rebuilt is considered it as if it was destroyed in their time, and any and every tragedy - both communal and personal - is meant to be lamented over during this three-week period.

This past week, Klal Yisroel lost a giant of a man with the sudden and shocking *petira* of *HaGaon* **R' Shmuel Yehuda**

Throughout the period of *Bein HaMetzorim*, the theme of Levine *zt*["]*l* (Rosh HaYeshivah of Telshe Chicago). Many people will attest to R' Shmuel's full devotion to K'vod Shamavim from an extremely young age and how he was always a cut above the rest in his Avodas Hashem. Just hours before his *petira*, he emphasized to his *talmidim* that the three weeks are a time of Middas HaDin and that it is incumbent upon each and every Jew to think hard and try to understand how it relates to them on an individual level.

> But just as the *Haftorah* concludes on a positive note, R' Shmuel remarked that in the end, Middas HaDin does bring about good things. It often brings salvation to those in need as well as an increase in *Torah* and *Tefillah* which in turn brings about more Kavod Shamavim. Yehi Zichro Baruch.

This posuk is seemingly out of place. While listing the descendants of Reuven, the Torah mentions the demise of Dasan and Aviram, and concludes with the *Bnei Korach*, who are from *Shevet Levi*. Targum Yonason ben Uziel elaborates on this posuk saying, the Bnei Korach didn't follow their father's plan; rather they adhered to the Torah of Moshe Rabbeinu. The question is obvious. How did the *Torah* of Moshe dissuade them from following the evil scheme of Korach?

A possible *machshava* can be as follows. The power and influence of a *blatt Gemara*, or any *Torah* for that matter, inspires one to abide by the truth, no matter who or what may dictate otherwise, and this is what saved them from their father's fate.

Additionally, I saw the following thought from **R' Moshe Shmuel Shapiro** zt''. He says that the Targum isn't referring to the actual Torah per se; rather the mere fact that Hashem directed Moshe Rabbeinu to anoint his brother Aharon is Torah min hashamayim. We see from here a deeper message as well. The obligation of a rebbi, or any moreh derech, isn't only to educate the next generation in *Torah*, but also to transmit the correct *mesorah* and proper *hashkafa* to their students, enabling them to withstand all *nisyonos* and potential pitfalls. Such was the inspiration of *Moshe Rabbeinu*.

Dasan and Aviram, from the very outset of Yetzias Mitzrayim, were the antithesis of this, displaying an insubordination and rebelliousness hard to imagine. Therefore, the Torah wishes to show us the contrast between these reshaim and the Bnei Korach, who humbled themselves before Moshe. Perhaps that is why the Torah closes with the aforementioned posuk.

Let us do our best to inspire the next generation in all areas of Yiddishkeit: Torah, mesorah and yiras shamayim, and through this, may we all be zoche to see the coming of Moshiach, Amen, Kein Yehi Ratzon!

משל למה הדבר דומה השיב את המתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי ... (כה-יא) : The Apter Rov, R' Avraham Yehoshua Heschel zt"l. used to make the rounds to various cities. He would travel to visit his *Chassidim*, as well as to inspire so many other vidden who adhered to his loving words of wisdom.

Once, while on one of his usual travels to visit his *Chassidim*, it happened that he encountered a steep hill. The *Rov* quickly descended from the wagon drawn by the rather bony horse and ascended the hill afoot.

Aghast, his *Chassidim* cried out, "Rebbe, why come down from the wagon and climb this steep hill afoot, when the horse is pulling the wagon up the treacherous road?!"

that I had no pity on it, making it *shlep* me up the hill."

"And if so," said the *Chassidim*, "would the *Rebbe* not win offensive by the appropriate individuals.

the case on the ground that the horse was meant for man's service? Surely, the *Rebbe* has nothing to worry about."

"Yes," said the *Rebbe*, "there is no doubt that I would win the case, but I would rather walk up the hill a dozen times, then find myself in litigation with a horse!"

נמשל: At Har Sinai, the Jewish Nation was raised to an exalted level. From that time on, Hashem expects from us more than he does from other nations. Hence, when Pinchos saw a terrible sin happen in the midst the Jewish people, he recognized a terrible breach in the exalted level of sanctity amongst Klal Yisroel. Through his swift zealousness he was able to halt the decline that usually follows such a breach.

This is truly an eternal lesson. As Jews, we must conduct "Because," replied the *Rebbe*, "I am afraid the horse will ourselves in a manner that is fit for the dignified level we are call me to a *din Torah*, a heavenly court case. It will claim meant to be on. Any action, performance or activity that demeans our prominent stature, is subject to a zealous

פינהס בן אלעור בן אהרן הכהן השיב את חמתי editorial and insights on middos tovos from מעל בנ"י בקנאו את קנאתי בתוכם ... (כה-יא) ווויא את קנאתי בתוכם ... (כה-יא) Why was Korach considered a wicked rasha and not a "champion of worthy causes" while Pinchos was termed a zealot, a lover of Hashem, rather than an impulsive murderer? The answer is one word. KAVANA! Intention. A person's true intention is the underlying cause for his actions. Korach had only one intention in mind when he "championed his cause." It was himself He was obsessed with his own honor and glory. Pinchos, on the other hand, had one and only one motive in mind. HASHEM! Pinchos loved *Hashem* with his whole heart. His act of killing was 100% for the sake of Heaven. Had there been even one fraction of a percent of an ulterior motive, his act would have been considered murder and deserving of punishment.

In order to strive for zealousy and a pure act for the sake of *Hashem*, we must delve deeply into our hearts. We need to ask ourselves in the midst of our actions, "Why am I doing this? For my own prestige? For the sake of my children? Because of what people will say? Or to honor *Hashem*?" Once we are honest with ourselves and what our true motives are, we can then channel them for the sake of Heaven. We can turn every simple act into a great *mitzvah* of giving *kavod* to *Hashem*! We can uplift our entire lives by taking the time to THINK and turn every single thing we do in to a real Kiddush Hashem!

As we enter this period of Bein HaMetzarim, a time to work on rebuilding the Bais HaMikdash through Ahavas Chinam, we can apply this idea to others as well. We can never really know what other people are thinking. We are often quick to pass judgment on others because we only see their actions - we don't know their true intentions. And as we've just stated, it is the intention that counts. Judging people favorably means that I say to myself when people act is a questionable way, "I cannot judge! I really do not know what they are thinking." This is a wonderful way to create good feelings and a pact of peace with everyone around us! Let us always have good intentions so we can turn everything into a *mitzvah* with the right kavana.